

Wtorek, 20 maja 2008 r.

39. zdaje sobie sprawę z tego, że skutki zmian klimatu będą najdotkliwiej odczuwalne przez społeczności, które już teraz muszą stawiać czoła znacznym problemom społecznym i gospodarczym; przyjmuje, że szczególnie narażoną grupą są zwłaszcza kobiety; zachęca do podejmowania wysiłków na szczeblu lokalnym poprzez odpowiednie finansowe i techniczne wsparcie międzynarodowe;

40. jest zaniepokojony faktem, że Chiny nie pozwalają zagranicznym firmom na posiadanie udziałów większościowych w takich sektorach jak sektor stalowy i wprowadziły różne mechanizmy ograniczające eksport surowców metalowych lub udzielają rządowego wsparcia zakupom tych surowców ze źródła zewnętrznego; uznaje, że takie praktyki stwarzają poważne trudności przemysłowi UE i jego interesom w zakresie przestrzegania celów związanych ze zmianami klimatycznymi oraz eksportu energooszczędnych, odnawialnych i wydajnych pod względem zasobów technologii, i że należy się tym zająć używając wszelkich dostępnych instrumentów, w tym politycznego i finansowego ułatwienia transferu technologii;

41. zauważa, że nowa polityka handlowa niektórych krajów wschodzących, przede wszystkim Chin, poszukujących surowców na całym świecie, szczególnie w Afryce, ma zasadniczy, negatywny wpływ na światowe bezpieczeństwo dostępu do produktów podstawowych; podkreśla potrzebę przewyższenia obecnego podejścia opartego na indywidualnych stosunkach pomiędzy państwami oraz lekceważenie odwołań do kwestii praw człowieka, korporacyjnej odpowiedzialności społecznej oraz norm w zakresie ochrony środowiska i norm społecznych na korzyść wielostronnego podejścia opartego na kryteriach wystarczalności i zrównoważonego wykorzystania zasobów;

42. z zadowoleniem przyjmuje inicjatywę Komisji zmierzającą do dalszego wykorzystywania wszystkich istniejących instrumentów do rozwiązywania problemów w zakresie praktyk handlowych naruszających międzynarodowe umowy handlowe, zgodnie z oświadczeniem zawartym we wspomnianym wyżej komunikacie Komisji w sprawie konkurencyjności przemysłu metalurgicznego;

*
* *

43. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, rządowi i parlamentom państw członkowskich oraz właściwym organizacjom międzynarodowym takim jak Konferencja Narodów Zjednoczonych do spraw Handlu i Rozwoju, WTO, Bank Światowy, Wspólny Fundusz Surowcowy oraz FAO.

Strategia w sprawie regionów najbardziej oddalonych: osiągnięcia i plany na przyszłość

P6_TA(2008)0210

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 20 maja 2008 r. w sprawie strategii w sprawie regionów najbardziej oddalonych: osiągnięcia i plany na przyszłość (2008/2010(INI))

(2009/C 279 E/03)

Parlament Europejski,

- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 12 września 2007 r. zatytułowany „Strategia w sprawie regionów najbardziej oddalonych: osiągnięcia i plany na przyszłość” (COM(2007)0507) oraz komunikaty z dnia 12 maja 2004 r. (COM(2004)0343) i z 23 sierpnia 2004 r. (COM(2004)0543) zatytułowane „Wzmocnienie partnerstwa z najbardziej oddalonymi regionami”,
- uwzględniając art. 299 ust. 2 Traktatu WE, który po wejściu w życie traktatu lizbońskiego zostanie zastąpiony artykułami 349 i 355 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej dotyczącymi specyfiki regionów peryferyjnych, oraz art. 107 ust. 3 lit. a) Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
- uwzględniając ust. 60 konkluzji prezydencji Rady Europejskiej zebranej w Brukseli w dniu 14 grudnia 2007 r.,

Wtorek, 20 maja 2008 r.

- uwzględniając deklarację końcową XIII Konferencji Prezydentów Regionów Najbardziej Oddalonych podpisaną na Maderze w dniu 5 października 2007 r.,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 25 października 2000 r. w sprawie sprawozdania Komisji dotyczącego środków służących wdrażaniu art. 299 ust. 2: regiony peryferyjne Unii Europejskiej ⁽¹⁾, swoje stanowisko z dnia 7 lipca 2005 r. w sprawie projektu rozporządzenia Rady dotyczącego szczególnych działań w dziedzinie rolnictwa na rzecz regionów peryferyjnych Unii Europejskiej ⁽²⁾ oraz swoją rezolucję z dnia 28 września 2005 r. w sprawie wzmocnionego partnerstwa na rzecz regionów peryferyjnych ⁽³⁾,
 - uwzględniając art. 45 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Rozwoju Regionalnego oraz opinię Komisji Rybołówstwa (A6-0158/2008)
- A. mając na uwadze, że cechą charakterystyczną Azorów, Wysp Kanaryjskich, Gwadelupy, Gujany, Madery, Martyniki i Reunion są ciągle, intensywne i kumulujące się utrudnienia, takie jak bardzo duże oddalenie od kontynentu europejskiego, położenie wyspiarskie lub niedostępność, trudna topografia i klimat oraz niewielkie rozmiary na rynku,
- B. mając na uwadze, że Saint-Martin i Saint-Barthélemy, wydzielone z terytorium Gwadelupy pod względem administracyjnym i politycznym, zostały wymienione w art. 349 i 311a) Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (traktatu WE zmienionego traktatem lizbońskim) jako nowe regiony najbardziej oddalone (RNO),
- C. mając na uwadze strukturę gospodarki regionów najbardziej oddalonych charakteryzującą się ścisłym powiązaniem z rolnictwem i rybołówstwem, które wraz z usługami (w szczególności turystyką) są sektorami działalności gospodarczej stanowiącymi niezmiernie ważne źródło miejsc pracy w tych regionach,
- D. mając na uwadze, że ze społeczno-ekonomicznego punktu widzenia RNO są zależne od zasobów rybackich swoich wyłącznych stref ekonomicznych (WSE) oraz że ich obszary połowowe charakteryzują się znaczną wrażliwością z biologicznego punktu widzenia,
- E. mając na uwadze, że bezpośrednie środowisko geograficzne regionów najbardziej oddalonych oferuje bardzo ograniczone szanse rynkowe, jednocześnie jednak rynki regionów najbardziej oddalonych są niezwykle atrakcyjne dla wszystkich sąsiednich państw trzecich,
- F. mając na uwadze, że RNO są całkowicie zależne od środków transportu oraz że dodatkowe koszty związane z transportem osób i towarów, niedostateczna częstotliwość dowozu lub brak dostatecznej obsługi dowozu, wysoki poziom cen, trudności z wprowadzeniem lub utrzymaniem usług transportowych na szczeblu regionalnym stanowią istotne przeszkody dla rozwoju gospodarczego i dla dostępności RNO,
- G. mając na uwadze, że RNO w ciągu ostatnich trzech lat pozostawały pod bezpośrednim wpływem ważnych reform wspólnotowych, takich jak reforma perspektywy finansowej, polityki regionalnej na lata 2007-2013, Europejskiego Funduszu Rybackiego, Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW), subwencji państwowych, reformy wspólnej organizacji rynku cukru i bananów oraz programów szczególnych opcji na rzecz regionów oddalonych i wyspiarskich (POSEI) przeznaczonych na wsparcie rolnictwa i rybołówstwa, a także że zmiany te często niosły ze sobą poważne konsekwencje dla tych regionów;
- H. mając na uwadze, że polityczne priorytety Unii Europejskiej, które muszą być spójne z coraz bardziej wiążącymi zobowiązaniami międzynarodowymi narzucanymi przez globalizację, w szczególności wobec WTO, pozostają czasami w sprzeczności ze środkami specjalnymi ustanawianymi na rzecz RNO,

⁽¹⁾ Dz.U. C 197 z 12.7.2001, s. 197.

⁽²⁾ Dz.U. C 157 E z 6.7.2006, s. 497.

⁽³⁾ Dz.U. C 227 E z 21.9.2006, s. 512.

Wtorek, 20 maja 2008 r.

- I. mając na uwadze znaczne zmniejszenie relatywnego wpływu regionów najbardziej oddalonych w Unii Europejskiej po rozszerzeniu z 12 do 27 państw członkowskich,
- J. mając na uwadze, że dla wizerunku RNO często uważanych za regiony, w które wpompowuje się środki wspólnotowe lub krajowe bez widocznych pozytywnych skutków tego finansowania, słabą przeciwwagą jest prawdziwa wartość dodana, jaką stanowią dla Unii pod względem środowiskowym, kulturowym lub geostrategicznym, a także w dziedzinie astronautyki, gdyż atuty te nie są widoczne na pierwszy rzut oka,
- K. mając na uwadze, że RNO mają wartościowe położenie dla Europy w sercu Karaibów, w sąsiedztwie Wspólnego Rynku Południa (Mercosur), wzdłuż Afryki na Oceanie Indyjskim i Atlantyckim, dzięki któremu UE może szczycić się prawem do największego obszaru morskiego na świecie obejmującego 25 milionów km² wyłącznej strefy ekonomicznej bogatej we wszelkiego rodzaju zasoby naturalne,

Bilans wzmocnienia partnerstwa z najbardziej oddalonymi regionami

1. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że trzy lata po opublikowaniu tak ambitnych dokumentów politycznych jak wyżej wymienione komunikaty dotyczące „wzmocnienia partnerstwa z najbardziej oddalonymi regionami” Komisja przedstawia nowy komunikat na ten temat;
2. ze względu na zakres omawianej tematyki i złożoność danych strategii politycznych zwraca się o utrzymanie w ramach Komisji działu ds. regionów najbardziej oddalonych w DG ds. Polityki Regionalnej i o znaczne zwiększenie liczby personelu tego działu w celu zagwarantowania mu środków niezbędnych do kontynuowania zadań;
3. zauważa, że komunikat zawiera nadzwyczaj pozytywny bilans działań Komisji, mimo że liczba działań, którymi szczyci się Komisja, odpowiada jedynie w części potrzebom RNO (w szczególności w dziedzinie transportu i dostępności, badań, rybołówstwa albo współpracy regionalnej), i że w komunikacie nie pojawia się żadna wzmianka o napotykanym trudnościach oraz wysiłkach podjętych przez RNO, np. związanych z odnowieniem przepisów dotyczących subwencji państwowych;
4. stwierdza, że interwencje funduszy strukturalnych nadal w dużym stopniu wspierają rozwój RNO; pragnie jednak, aby poziom spójności osiągniętej w tych regionach był badany za pomocą innych wskaźników niż własne PKB w odniesieniu do średniej wspólnotowej oraz aby polityka spójności była lepiej skoordynowana z innymi obszarami polityki wspólnotowej w celu zwiększenia efektów synergii; wzywa Komisję do większej elastyczności i do lepszego dostosowywania swojej aktualnej i przyszłej polityki do rzeczywistej sytuacji regionów najbardziej oddalonych, zgodnie z art. 299 ust. 2 traktatu WE;
5. przyjmuje do wiadomości zadowalające wyniki uzyskane w ramach programów POSEI (rolnictwo i rybołówstwo) oraz w odniesieniu do sektorów trzciny cukrowej, rumu i bananów; pragnie rzeczywistego uwzględnienia konsekwencji finansowych, które mogłyby wynikać dla tych rolniczych sektorów z toczących się międzynarodowych negocjacji i działań podejmowanych w ramach WTO; z uwagą przygląda się kwestii zbliżającego się śródkresowego przeglądu programów POSEI i oceny zróżnicowanych systemów podatkowych;
6. uważa, że specyfika RNO wymaga strategii opartej na politykach i działaniach, które nie będą podlegać kryteriom przejściowym ani koniunkturalnym wahaniom poziomu dobrobytu i które będą dostosowane do różnych potrzeb każdego z tych regionów i będą stanowiły odpowiedź na stałe, właściwe nim ograniczenia;
7. zwraca się do Komisji, aby w swym planie zawarła środki wsparcia dla sektora rybołówstwa w RNO, uznając z jednej strony ich specyfikę i różnice między nimi, a z drugiej strony rolę, jaką odgrywają one w europejskiej zintegrowanej polityce morskiej; uważa, że Komisja będzie musiała zapewnić flotom rybackim RNO pozytywną dyskryminację w dostępie do zasobów rybnych występujących u ich wybrzeży oraz ze szczególną uwagą chronić trwałą charakter rybołówstwa tradycyjnego;

Wtorek, 20 maja 2008 r.

Faza dojrzewania wzmocnionego partnerstwa z najbardziej oddalonymi regionami

8. ubolewa nad tym, że propozycje wysunięte przez Komisję w ramach fazy dojrzewania dotyczą głównie środków już istniejących lub właśnie finalizowanych (Transeuropejska Sieć Transportowa, Transeuropejska Sieć Energetyczna, siódmy program ramowy na rzecz badań i rozwoju, program ramowy na rzecz innowacji i konkurencyjności lub polityki regionalnej); oczekuje wyjaśnień w sprawie konkretnych i operacyjnych środków oferowanych RNO w celu wykorzystania tych możliwości;

9. wyraża zaniepokojenie faktem, że Komisja przykładą nieprzerwanie rosnącą wagę do narzędzi oceny strategii politycznych i instrumentów wspólnotowych na rzecz regionów najbardziej oddalonych oraz do oceny skutków ilościowych utrudnień w tych regionach w celu opracowania metody rekompensat za dodatkowe koszty związane ze specyfiką regionów najbardziej oddalonych;

10. życzy sobie, by ta tendencja, polegająca na braniu pod uwagę coraz bardziej arytmetycznych uzasadnień w odniesieniu do środków, nie stanowiła pretekstu do kwestionowania części polityki Unii w odniesieniu do RNO lub do zniechęcania podmiotów instytucjonalnych i gospodarczych regionów najbardziej oddalonych poprzez stawianie im wymogów zbyt trudnych do spełnienia;

11. ubolewa, że DG ds. Handlu najpierw nie była zainteresowana wzięciem pod uwagę specyfiki regionów najbardziej oddalonych podczas negocjowania umów o partnerstwie gospodarczym (UPG) i wzywa Komisję do dalszego poszukiwania kompromisu uwzględniającego interesy danych RNO w ramach ostatecznych umów, które zostaną zawarte z krajami AKP;

12. życzy sobie, aby Komisja dostarczyła dowodów na rzeczywisty zamiar promowania integracji regionalnej RNO, by potwierdzić „plan działania na rzecz szerszego sąsiedztwa”, który zapowiedziała w 2004 r.;

13. wyraża zaniepokojenie z powodu niektórych środków zaproponowanych przez Komisję w dziedzinie transportu, w szczególności z powodu oceny specyficznych potrzeb lub uwzględniania ekologicznych efektów zewnętrznych; ponownie potwierdza konieczność odmiennego traktowania w tej kwestii RNO, przede wszystkim w odniesieniu do włączenia lotnictwa cywilnego do wspólnotowego systemu handlu uprawnieniami do emisji (system obrotu uprawnieniami do emisji, ETS), by nie kwestionować wysiłków podjętych w celu zrekompensowania ich słabej dostępności;

14. uważa, że interwencje wspólnotowe powinny przyspieszać podejmowanie inicjatyw, aby rozwijać w RNO, szczególnie w ramach partnerstw publiczno-prywatnych, centra doskonałości w oparciu o sektory, które wykorzystują swoje atuty i swój know-how, takie jak zarządzanie odpadami, energia odnawialna, samowystarczalność energetyczna, różnorodność biologiczna, mobilność studentów, badania w dziedzinie klimatu lub zarządzanie sytuacjami kryzysowymi;

15. przypomina, że liczne działania i programy, które zostaną zapoczątkowane i będą kontynuowane na rzecz RNO, powinny wnieść znaczący wkład w realizację priorytetowych celów wspólnotowych i międzynarodowych, zwłaszcza w takich dziedzinach jak ocieplenie klimatu, ochrona różnorodności biologicznej, odnawialne źródła energii, zdrowie w krajach rozwijających się, gospodarka żywnościowa, zróżnicowanie działalności gospodarczej i produkcyjnej; z zadowoleniem przyjmuje zwłaszcza uruchomienie programu NET-BIOME (sieć badawcza nad bioróżnorodnością tropikalną i subtropikalną w najbardziej oddalonych regionach Europy w ramach wsparcia zrównoważonego rozwoju), który stanowi znaczący przykład potencjału RNO w dziedzinie badań naukowych; zastanawia się jednak nad faktem, że pomimo licznych bieżących projektów oraz znacznego potencjału RNO są one tylko w niewielkim stopniu włączone do Europejskiej Przestrzeni Badawczej;

16. zwraca się o kontynuację podjętych do tej pory starań na rzecz regionów najbardziej oddalonych w celu zwiększenia liczby lokalnych narzędzi badawczych, odpowiadających istniejącemu potencjałowi oraz w celu wsparcia rozwoju atrakcyjnych, osiągających wyniki i dysponujących realnymi środkami uniwersytetów, których poziom odpowiadałby poziomowi uniwersytetów znajdujących się na pozostałym terytorium Unii;

Debata nad przyszłością strategii Unii Europejskiej w sprawie regionów najbardziej oddalonych

17. gratuluje Komisji inicjatywy wszczęcia debaty nad przyszłością strategii na rzecz RNO w formie konsultacji społecznych, których wyniki przyczynią się do opracowania nowego wniosku przed 2009 r.;

Wtorek, 20 maja 2008 r.

18. nalega jednak, aby debata nie ograniczała się jedynie do wspomnianych wyzwań (zmiany klimatyczne, rozwój demograficzny i zarządzanie przepływami migracyjnymi, rolnictwo oraz polityka morską), nawet jeżeli są to oczywiście kluczowe zagadnienia oraz uważa, że debata ta powinna koniecznie poruszyć kwestię wdrażania strategii lizbońskiej w RNO;

19. wzywa do wpisania brzmienia art. 299 ust. 2 traktatu WE (później artykułów 349 i 355 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej), będącego podstawą polityki Unii na rzecz RNO oraz podstawą podejścia przyjmowanego w odniesieniu do nich przez służby Komisji, do porządku dziennego debat w celu nadania im znaczenia prawnego, instytucjonalnego i politycznego, na którą zasługują;

20. podkreśla znaczenie usług użyteczności publicznej dla spójności gospodarczej, społecznej i terytorialnej regionów najbardziej oddalonych, zwłaszcza w sektorach transportu powietrznego i morskiego, usług pocztowych, w sektorze energetycznym i sektorze komunikacji;

21. domaga się pilnego przyjęcia środków mających na celu zwalczanie trwałego bezrobocia, ubóstwa i nierówności w podziale dochodów w RNO, których wskaźniki należą do najwyższych w Unii;

22. zwraca się do Komisji, aby wspierała państwa członkowskie, które rozważałyby wprowadzenie „klausuli pomostowej” ustanowionej w art. 355 ust. 6 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej;

23. uważa, że w kontekście aktualnej europejskiej refleksji nad zmianami klimatycznymi RNO stwarzają Unii sposobność obserwacji zmian warunków pogodowych oraz badania sposobów zapobiegania stratom, reagowania w przypadku katastrof oraz ochrony ekosystemów; zwraca się w związku z tym do Rady o przyjęcie w jak najkrótszym czasie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie ustanowienia Funduszu Solidarności Unii Europejskiej, w którym zostanie ujęta specyfika regionów najbardziej oddalonych; pragnie również, by w propozycjach Komisji zmierzających do zwiększenia zdolności reagowania Unii w przypadku katastrof zostały wykorzystane wiedza i doświadczenie tych regionów związane z ich położeniem geograficznym;

24. pragnie, by przyszła wspólna polityka imigracyjna przywiązywała szczególną wagę do sytuacji RNO, których granice są zewnętrznymi granicami Unii, otoczonych mniej uprzywilejowanymi krajami trzecimi i podlegających bardzo silnej presji imigracyjnej, która w parze ze wzrostem demograficznym, wciąż często o wiele wyższym od średniej wspólnotowej, wywołuje niepokojące napięcia ekonomiczne i społeczne w tych regionach;

25. wzywa do wspólnotowego wsparcia rolnictwa RNO, na które kładziony jest mniejszy nacisk niż w przypadku innych zagadnień, a które powinno być przedmiotem szerokiej debaty odnoszącej się do określenia rzeczywistych wyzwań, konieczności przemian prowadzących ku samowystarczalności lokalnej, poziomu dochodów rolników, udzielenia wsparcia organizacjom producentów w celu wprowadzania do obrotu ich produktów, znaczenia aspektów środowiskowych i uwzględniania wpływu otwarcia handlu, które wprowadzają UPG oraz nowe umowy o wolnym handlu w wyniku rozmów z wieloma regionami Ameryki Łacińskiej;

26. jest zdania, że RNO powinny zostać umieszczone w centrum polityki morskiej UE, i nalega, by debatę nad tą kwestią ukierunkować zwłaszcza na rolę, jaką mogą one odegrać w zakresie zrównoważonej eksploatacji mórz, oceanów i stref przybrzeżnych oraz w międzynarodowym zarządzaniu obszarami morskimi;

27. wzywa Komisję, Radę i inne instytucje UE, aby w odpowiedni i skuteczny sposób przygotowały przyszłe finansowanie ze środków Wspólnoty strategii Unii na rzecz RNO oraz rekompensat za utrudnienia związane ze specyfiką związaną z oddalonym położeniem;

28. zaleca, aby środki pozwalające przezwyciężyć niewielki rozmiar rynków lokalnych, coraz bardziej otwarte otoczenie konkurencyjne, trudny dostęp do zbytu na europejskim rynku kontynentalnym i w jej odpowiednich strefach geograficznych oraz poprawić finansowanie Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego/Europejskiego Funduszu Rozwoju (EFRR/EFRR) i Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego/Instrumentu Finansowania Współpracy na rzecz Rozwoju (EFRR/IWR) projektów współpracy z krajami

Wtorek, 20 maja 2008 r.

sąsiadującymi były również priorytetowym zagadnieniem rozważań, jak również rzeczywisty udział RNO w europejskiej polityce w dziedzinie innowacji i przeciwdziałania dysproporcji w zakresie dostępu do technologii cyfrowych, aby zapewnić mieszkańcom tych regionów pełny dostęp do środków komunikacji oferowanych przez nowe technologie, takich jak szerokopasmowy dostęp do Internetu;

29. nalega, by partnerstwo, tak niezbędne do sukcesu debaty, nie ograniczyło się wyłącznie do europejskich, krajowych i lokalnych instytucji publicznych, ale podobnie jak w przeszłości stworzyło okazję do włączenia do rozważań ogółu tkanki gospodarczej regionów najbardziej oddalonych, reprezentowanej przez ustrukturyzowane organizacje, na które polityka wspólnotowa wywiera na co dzień wpływ; zwraca się do Komisji, aby po organizowanej przez nią konferencji partnerskiej na temat przyszłości europejskiej strategii wobec regionów najbardziej oddalonych, która odbędzie się 14 i 15 maja 2008 r. w Brukseli, szybko wydała nowy komunikat, uwzględniając postępy osiągnięte dzięki tej konferencji;

30. uważa, że wykorzystywanie szczególnych atutów regionów najbardziej oddalonych, zwłaszcza atutu bycia najbardziej wysuniętą placówką Unii poza kontynentem europejskim, stanowi najlepszą strategię w celu zapewnienia endogenicznego i trwałego rozwoju tych regionów, w szczególności poprzez turystykę obejmującą całe bogactwo ich historii i dziedzictwa kulturowego, artystycznego, architektonicznego, które Unia ma obowiązek chronić;

*
* *

31. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, Komitetowi Regionów, Komitetowi Społeczno-Ekonomicznemu, władzom krajowym, regionalnym i lokalnym RNO oraz urzędującemu przewodniczącemu Konferencji Prezydentów Regionów Najbardziej Oddalonych.

Strategia polityki konsumenckiej UE na lata 2007-2013

P6_TA(2008)0211

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 20 maja 2008 r. w sprawie strategii polityki konsumenckiej UE na lata 2007-2013 (2007/2189(INI))

(2009/C 279 E/04)

Parlament Europejski,

- uwzględniając komunikat Komisji do Rady, Parlamentu Europejskiego i Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego, zatytułowany: „Strategia polityki konsumenckiej UE na lata 2007-2013 — Wzmocnienie pozycji konsumentów, polepszenie ich dobrobytu oraz zapewnienie ich skutecznej ochrony” (COM(2007)0099),
- uwzględniając rezolucję Rady w sprawie strategii polityki konsumenckiej UE na lata 2007-2013, przyjętą na posiedzeniu w dniach 30-31 maja 2007 r.,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 27 września 2007 r. w sprawie zobowiązań dostawców usług transgranicznych ⁽¹⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 6 września 2007 r. w sprawie Zielonej księgi w sprawie przeglądu dorobku wspólnotowego w dziedzinie ochrony konsumentów ⁽²⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 4 września 2007 r. w sprawie przeglądu jednolitego rynku: przezwyciężanie barier i niewydolnych rozwiązań poprzez lepsze wprowadzanie przepisów prawa w życie i ich stosowanie ⁽³⁾,
- mając na uwadze swoją rezolucję z dnia 21 czerwca 2007 r. w sprawie zaufania konsumentów do środowiska cyfrowego ⁽⁴⁾,

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2007)0421.

⁽²⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2007)0383.

⁽³⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2007)0367.

⁽⁴⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2007)0287.